

Malchuyot & Shofarot: Without Teshuva - What Meaning Does the Shofar Have?

Rambam Teshuva 3:4

Even though the blowing of the shofar on Rosh HaShanah is a Biblical decree, it hints at something, i.e., "Wake up, sleepers, from your sleep! And slumberers, arise from your slumber! Search your ways and return in *teshuvah* and remember your Creator!

1. רמב"ם הלכות תשובה ג:ד

אף על פי שְׁתִּיקֵעַת שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה גִּזְרַת הַכְּתוּב רָמַז יֵשׁ בוֹ כְּלוּמַר עוּרוּ יְשָׁנִים מִשְׁנַתְּכֶם וְנִרְדָּמִים הִקְיָצוּ מִתְרַדְמַתְכֶם וְחַפְּשׂוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם וְחִזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה וְזָכְרוּ בּוֹרְאֵכֶם.

Abudarham, Rosh HaShanah, Blowing the Shofar 15

Rav Saadia Gaon writes that there are 10 reasons why Hashem commanded us to blow the shofar on Rosh Hashana.

1. This day is the **beginning of Creation** when God created the world and ruled over it. At the beginning of a king's reign, they sounds the trumpets and shofars, to promulgate in all locations that the new reign has begun; likewise, we accept upon ourselves God's reign on this day [by sounding the shofar]....
2. Rosh Hashanah is the 1st of the **10 Days of Teshuva**, and we blow the shofar in order to announce that all those who wish to do teshuva, should do so...
3. The shofar reminds us of the **Revelation at Sinai**, when we heard the sound of the Shofar, and accepted the Torah...
4. The shofar reminds us the words of the **Prophets**, who are compared to the tekiot of the shofar, as it is written " If anybody hears the sound of the horn... (Ez. 33:4-5).
5. The Shofar reminds us of the **destruction of the Holy Temple** and the cries of war... When we hear this sound, we will beseech God to rebuild the Temple.
6. The shofar reminds us of the **Binding of Isaac**, who was ready to give his life for the sake of Heaven; likewise, we should also dedicate ourselves to sanctifying His name, and He will surely recall us for the good.
7. When we hear the sound of the shofar, **we will tremble, be in awe** and see our **brokenness**. This is the nature of the sound of the shofar, it causes one to tremble with trepidation, as it is written "When a ram's horn is sounded in a town, do the people not take alarm?" (Amos 3:6).
8. The shofar reminds us of the **ultimate Day of Judgment**... "The great day of Hashem is approaching, approaching most swiftly... a day of shofar blasts and alarms" (Zephaniah 1:14-16).
9. The shofar reminds us of the **Gathering of the Exiles** when the shofar will be sounded, and this causes us to yearn for that time, as it is written "And in that day, a great ram's horn shall be sounded" (Isaiah 27:13).
10. The shofar reminds us of the **resurrection of the dead**, as it is written "all you who live in the land, and inhabit the earth, when a flag is raised in the hills, take note! When a ram's horn is blown, give heed!" (Isaiah 18:3).

ספר אבודרהם סדר תפלת ראש השנה

כתב רבי סעדיה מה שצונו הבורא יתברך לתקוע בשופר בר"ה יש בזה עשרה ענינים.

1. הענין הראשון מפני שהיום היתה **תחלת הבריאה** שבו ברא הקדוש ברוך הוא את העולם ומלך עליו וכן עושין המלכים בתחלת מלכותם שתוקעין לפנייהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכ"מ התחלת מלכותם...
2. והענין הב' כי יום ר"ה הוא **ראשון לעשרת ימי תשובה** ותוקעין בו בשופר להכריז על ראשנו כמי שמזהיר ואומר כל הרוצה לשוב ישוב...
3. והענין השלישי **להזכירנו מעמד הר סיני** שנאמר בו (שמות יט, טז) וקול שופר חזק מאד: ונקבל על עצמינו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע.
4. והענין הרביעי **להזכירנו דברי הנביאים** שנמשלו כתקיעת שופר שנאמר (יחז' לג, ד) ושמע השומע את קול השופר...
5. והענין ה' **להזכירנו חרבן בית המקדש** וקול תרועת מלחמת האויבים כמו שנאמר (עי' ירמיה ד, יט) כי קול שופר שמעה נפשי תרועת מלחמה וכשאנו שומעים קול השופר נבקש מאת השם על בנין בית המקדש.
6. והענין הששי **להזכירנו עקידת יצחק** שמסר נפשו לשמים וכן אנחנו נמסור נפשנו על קדושת שמו ויעלה זכרונו לפניו לטובה.
7. וענין השביעי כשנשמע תקיעת השופר **נירא ונחרד ונשבר עצמנו לפני הבורא**. כי כך הוא טבע השופר מרעיד ומחריד כמו שנאמר (עמוס ג, ו) אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו.
8. והענין השמיני **להזכיר יום הדין הגדול** ולירא ממנו שנאמר בו (צפניה א, טז) קרוב יום ה' הגדול קרוב ומהר מאד יום שופר ותרועה.
9. וענין הט' **להזכירנו קבוץ נדחי ישראל** ולהתאוות אליו שנאמר בו (ישעיה כז, יג) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וכו'.
10. והענין הי' **להזכירנו תחיית המתים** ולהאמין בה שנאמר בה (ישעיה יח, ג) כל יושבי תבל ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו.

Rosh Hashanah 16a

Recite before Me on Rosh HaShana Kingships, Remembrances, and Shofarot: Kingships so that you will crown Me as King over you; Remembrances so that your remembrance will rise before Me for good; and with what? The shofar.

2. גמ' ר"ה טז.

וְאָמְרוּ לְפָנַי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מַלְכוּת זְכוּרוֹת וְשׁוֹפְרוֹת. מַלְכוּת - כְּדִי שְׁתִּמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם, זְכוּרוֹת - כְּדִי שְׁיַעֲלֶה זְכוּרְנֵיכֶם לְפָנַי לְטוֹבָה, וּבְמָה? בְּשׁוֹפָר.

Exodus 32

17. And when Joshua heard the noise of the people as they shouted, he said to Moses, There is a sound like war in the camp. 18. And he said, It is not the voice of those who shout for mastery, nor is it the voice of those who cry for being overcome; but the sound of those who sing do I hear.

Numbers 10

5. When you blow an alarm, then the camps that lie on the east parts shall go forward. 6. When you blow an alarm the second time, then the camps that lie on the south side shall take their journey; they shall blow an alarm for their journeys. 7. But when the congregation is to be gathered together, you shall blow, but you shall not sound an alarm. 8. And the sons of Aaron, the priests, shall blow with the trumpets; and they shall be to you for an ordinance forever throughout your generations. 9. And if you go to war in your land against an enemy who oppresses you, then you shall blow an alarm with the trumpets; and you shall be remembered before the Lord your God, and you shall be saved from your enemies. 10. Also in the day of your gladness, and in your solemn days, and in the beginnings of your months, you shall blow with the trumpets over your burnt offerings, and over the sacrifices of your peace offerings; that they may be to you for a memorial before your God; I am the Lord your God.

Ezekiel 33

1. And the word of the Lord came to me, saying: 2. Son of man, speak to your people, and say to them, When I bring the sword upon a land, if the people of the land take a man from among them, and set him for their **watchman**; 3. If he blows the **shofar**, when he sees the sword come upon the land, to warn the people; 4. Then, whoever hears the sound of the **shofar**, and does not take warning, if the sword comes, and takes him away, his blood shall be upon his own head. 5. He heard the sound of the **shofar**, and did not take warning; his blood shall be upon him. But if he had taken warning he would have saved his soul. 6. But if the **watchman** sees the sword coming, and does not blow the **shofar**, and the people are not warned; if the sword comes, and takes any person from among them, he is taken away in his iniquity; but his blood will I require at the watchman's hand. 7. And you, O son of man, I have set you as a **watchman** to the house of Israel; therefore you shall hear the word from my mouth, and warn them from me. 8. When I say to the wicked, O wicked man, you shall surely die; if you do not speak to warn the wicked to turn from his way, that wicked man shall die in his iniquity; but his blood will I require at your hand. 9. But, if you warn the wicked to turn from his way, and he does not turn from his way, he shall die in his iniquity; but you would have saved your soul. 10. Therefore, O son of man, speak to the house of Israel; Speak thus, saying: If our transgressions and our sins are upon us, and we pine away in them, how should we then live? 11. Say to them, As I live, says the Lord God, I have no pleasure in the death of the wicked; but that the wicked should turn from his way and live; turn, turn from your evil ways; for why will you die, O house of Israel?

Judges 3

26. And Ehud escaped while they tarried, and passed beyond the carved stones, and escaped to Seirath. 27. And it came to pass, when he came, that he **blew a shofar** in the Mountain of Ephraim, and the people of Israel went down with him from the mount, and he before them. 28. And he said to them, Follow after me; for the Lord has delivered your enemies the Moabites into your hand. And they went down after him, and took the fords of Jordan toward Moab, and did not allow any man to cross over.

3. שמות פרק לב

(יז) וישמע יהושע את קול העם ברעה ולאמר אלמשה קול מלחמה במחנה: (יח) ולאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול עזות אנכי שמע:

4. במדבר פרק י

(ה) ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החגים קדמה: (ו) ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה ותקעו למסעיהם: (ז) ובהקהיל אתהקהל תתקעו ולא תריעו: (ח) ובגני אהרן הכהנים ותקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדורותיכם: (ט) וכיתבאו מלחמה בארצכם עלהצר הצר אתכם והרעתם בחצצרות ונזפרתם לפני יקוק אלהיכם ונושעתם מאיביכם: (י) וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יקוק אלהיכם: פ

5. יחזקאל פרק לג

(א) ויהי דבר יקוק אלי לאמר: (ב) בראדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ פיאביא עליה חרב ולקחו עס הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: (ג) וראה אתה חרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: (ד) ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה: (ה) את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: (ו) והצפה ביראה אתה חרב באה ולא תקע בשופר והעם לא יזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: ס
(ז) ואתה בראדם צפה נתתיד לבית ישראל ושמעת מפל דבר והזהרת אתם ממני: (ח) באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרך הוא רשע בעונו מות ודמו מידך אבקש: (ט) ואתה ביהזהרת רשע מדרך לשוב ממנה ולא שב מדרך הוא בעונו מות ואתה נפשך הצלת: ס
(י) ואתה בראדם אמר אלבית ישראל שראל בן אמרתם לאמר פירשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיד נחיה: (יא) אמר אליהם חיאני נאם אדני יקוק אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרך וחייה שובו מדרך כיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: פ

6. אהוד - שופטים פרק ג

(כו) ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה: (כז) ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מיהה והוא לפניהם: (כח) ויאמר אלהם רדפו אחרי בנינו יקוק אתאיביכם אתימואב בידכם וירדו אחרי וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר:

I Samuel, Chapter 13

3. And Jonathan struck the garrison of the Philistines that was in Geba, and the Philistines heard of it. And **Saul blew the shofar** throughout all the land, saying, Let the Hebrews hear. 4. And all Israel heard say that Saul had struck a garrison of the Philistines, and that Israel also had become odious to the Philistines. And the people were called together after Saul to Gilgal.

SHOFAROT

You were revealed in Your cloud of glory to Your holy people to speak to them. From the heavens, You let them hear Your voice, and revealed Yourself to them in pure clouds. So too, the entire world quivered before You, and the works of creation trembled before You, when You, our King revealed Yourself upon Mount Sinai to teach Your people Torah and mitzvos. You let them hear the majestic splendor of Your voice, and Your holy words from flames of fire; amidst thunder and lightning You revealed Yourself to them, and with the sound of a shofar, You appeared to them, as it is written in Your Torah: "And it was on the third day, as morning dawned there was thunder and lightning, and a dense cloud over the mountain, and the sound of a shofar was exceedingly loud; and all the people in the camp trembled." And it is said: "And the sound of the shofar became increasingly louder; Moshe spoke and God answered him by voice." And it is said: "And all the people saw the sounds and the flames, and the sound of the shofar, and the mountain in smoke; and the people saw and were shaken, and stood from afar." **And** in Your holy words it is written: "God has ascended with a blast, Hashem, with the sound of a shofar." And it is said: "With trumpets and the sound of a shofar raise your voices before the King, Hashem." And it is said: "Blow a shofar on the New Moon, as the appointed time for our festive-day. For it is a statute for Yisrael, a day of judgment of the God of Yaakov."... **And** by the hand of Your servants, the Prophets it is written: "All who inhabit the world of man and who dwell on earth— when the banner is raised on the mountains you will see it; and when a shofar will be sounded, you will hear it." And it is said: "And it will be on that day, that a great shofar will be sounded, and they will come— those who were lost in the land of Ashur, and those who were outcasts in the land of Mitzrayim, and they will prostrate themselves to Hashem, on the holy mountain in Yerushalayim." And it is said: "And Hashem will appear over them, and His arrow will go forth like lightning; and my Master, Hashem, will sound the shofar and go forth in the whirlwinds of the south. Hashem Tzevaos will protect them." So may You be a shield over Your people, Yisrael, with Your peace.

Our God and God of our fathers, sound a great shofar for our liberty and raise a banner to gather our exiles. And bring near our scattered people from among the nations, and gather our dispersed from the ends of [the] earth. Bring us to Tziyon, Your city, with joyous song,— to Yerushalayim, house of Your Sanctuary, with eternal joy. And there we will offer before You our obligatory sacrifices,

Exodus 19

(12) You shall set a border for the people, all around, saying, 'Be careful not to go up the mountain or touch its edge; all who touch the mountain will surely be put to death. (13) No hand shall touch him, but he shall surely be stoned or shot, be he animal or man, he shall not live. **When the horn is drawn, they shall go up the mountain.**"

7. שאול – שמ"א י"ג

(ג) וַיִּדֹּף יוֹנָתָן אֶת נֹצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֹל תִּקַּע בְּשׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים: (ד) וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִנֵּה שְׂאוֹל אֶת־נֹצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם־נִבְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעָם אַחֲרָי שְׂאוֹל הַגִּלְגָּל:

8. ברכת שופרות (ר"ה)

אֲתָה נִגְלִיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדָךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ, וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טַהַר. גַּם כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ חָל מִפְּנֵיךָ, וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִפָּנֶיךָ, בַּהֲגִלוֹתֶךָ מִלְּפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי: לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּתְשַׁמְיַעַם אֶת הוֹד קוֹלְךָ, וְדַבְּרוֹת קְדוֹשְׁךָ מִלְּהַבּוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ.

כְּכַתוּב בַּתּוֹרָתְךָ,

- וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבֹּקֶר, וַיְהִי קוֹלוֹת וּבִרְקִים וַעֲנַן כְּבֹד עַל הָהָר, וְקוֹל שׁוֹפָר חֲזָק מְאֹד, וַיִּתְרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:
- וַנֹּאמֶר, וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד, מִשָּׁה וְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל:
- וַנֹּאמֶר, וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, וְאֶת הַלְּפִידִם, וְאֶת קוֹל הַשׁוֹפָר וְאֶת הָהָר עֹשֵׂן, וַיִּרְא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק:

וּבְדַבְּרֵי קְדוֹשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר

- עֲלֵה אֶל הָאֱלֹהִים בַּתְּרוּעָה, ה' בְּקוֹל שׁוֹפָר:
- וַנֹּאמֶר, בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ ה':
- וַנֹּאמֶר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ: כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֹא־לֵהי יַעֲקֹב...
- **וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר**
- כָּל יִשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ, כְּנִשְׂא נִס הָרִים וַתִּרְאוּ וְכַתְּקוּעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ:
- וַנֹּאמֶר, וְהִנֵּה בַיּוֹם הַהוּא תִקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבְאוֹ הַאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר, וְהַנְּחָדִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַר הַקְּדוֹשׁ בִּירוּשָׁלַיִם:
- וַנֹּאמֶר, וְה' עֲלֵיהֶם יִרְאֶה, וַיִּצַּא כְּבָרֵךְ חֲצוֹ, וְה' אֱלֹקִים בְּשׁוֹפָר תִּקְעוּ, וְהִלְדָּה בְּסַעֲרוֹת תִּימֹן: ה' צְבָאוֹת יִגְן עֲלֵיהֶם, כִּן תִּגַּן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמְךָ:

אֶל־לֵהִינוּ וְאֶל־לֵהִי אֲבוֹתֵינוּ, תִקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׁא נִס לְקַבֵּץ גְּלוֹתֵינוּ, וְקַרְבַּ פְּזוּרֵינוּ מִבְּיַן הַגּוֹיִם, וּנְפֻצוֹתֵינוּ כְּנִס מִרְכַּתֵי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ...

9. שמות יט

(יב) וְהַגִּבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לְכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקַצְהוּ כְּלֵהֲנַעַע בְּהָר מוֹת יוּמָת: (יג) לֹא־תִגַּע בּוֹ דָּד כִּי־סָקוֹל יִסְקַל אוֹיְרָה יִיָּרָה אִם־בְּהִמָּה אִם־אִישׁ לֹא יִחַיָּה בְּמִשְׁךָ הַיָּבֵל הָמָּה יַעֲלוּ בְּהָר:

10. ספר מהרי"ל (מנהגים) הלכות יום כיפור

והא דר"א ה' הוא האלהים ז"פ אין לחוש דהוא לשון הקרא, ועוד דאין לחוש כדפסק הסמ"ק שהוא סימן לסילוק שכינה שמסתלקת ועולה למעלה מז' רקיעים, שנאמר עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר (תהילים מז, ו), אלמא אחר השופר עליה וסילוק.

Taz OC 623:2

And we sound [the shofar] etc. The reason of the Author regarding this sounding [of the shofar] is because it is a sign to send off the Shechina upwards, as it is said, "God ascends with Truah."

Psalm 47

(6) God has gone up amidst shouting, Hashem amidst the sound of the horn.(7) Sing praises to God, sing praises. Sing praises to our King, sing praises.(8) For God is the King of all the earth; sing praises in a skillful song.(9) God reigns over the nations; God sits upon His holy throne.(10) The princes of the peoples are gathered together, the people of the God of Abraham. For to God belong the shields of the earth; He is greatly exalted.

Ta'anit 21b

Rabbi Yosei says: ...as we found with regard to Mount Sinai, that as long as the Divine Presence rested upon it, the Torah said: "Neither let the flocks nor the herds feed before that mount" (Exodus 34:3). Once the Divine Presence departed from the mountain, the Torah said: "When the shofar sounds long they shall come up to the mount" (Exodus 19:13).

Rashi ibid

... when the ram's horn draws out a long sound that is a sign of the departure of the Shechina and that the Divine voice is about to cease, and as soon as "I" shall depart they shall be permitted to ascend.

Rashbam ibid

...once the presence of G'd would withdraw and the sound of the shofars and the lightning would cease.

Shemot 20

(15) They said to Moshe, "You speak with us and we will listen, and let not God speak with us lest we die." (16) Moshe said to the people, "Do not fear, for in order to try you God came, and in order that His fear be upon you, so that you do not sin." (17) The people stood at a distance, and Moshe approached the thick darkness where God was. (18) Hashem said to Moshe, "So shall you say to the Children of Israel: 'You saw that from the heavens I have spoken with you.

Devarim 5

(4) Hashem spoke with you face to face on the mountain out of the midst of the fire. (5) I stood between Hashem and you at that time, to show you the word of Hashem, **for you were afraid because of the fire and didn't go up onto the mountain**; saying,

11. ט"ז תרכ"ג סק"ב

(ב) (פמ"ג) ותוקעין כו'. הטעם המובחר לתקיעה זו שהוא סי' לסילוק שכינה למעלה שנאמר 'עלה אלהים בתרועה':

12. תה' מז

(ו) עלה אלהים בתרועה יקוק בקול שופר :
 (ז) זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו :
 (ח) כי מלך כלה ארץ אלהים זמרו משכיל :
 (ט) מלך אלהים על גוים אלהים ישבו על כסא קדש :
 (י) נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגניא ארץ מאד נעלה :

13. גמ' תענית דף כא עמוד ב

תנינא, רבי יוסי אומר: ...שכן מציינו בהר סיני, שקל זמן שהשכינה שרויה עליו, אמרה תורה: "גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול החר ההוא", נסתלקה שכינה ממנו, אמרה תורה: "במשך היבל המה יעלו בהר".

14. רש"י שמות שם

במשך היבל - כשימשך היובל קול ארץ, הוא סימן סילוק שכינה והפסקת הקול, וכיון שאסתלק, הם רשאו לעלות :

15. רשב"ם שמות יט שם

במשך היבל - בהסתלק שכינה ויפסקו קול השופרות והלפידים :

16. שמות פרק ב

(טו) וכל העם ראים אתהקולת ואתהלפידים ואת קול השפר ואתההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק : (טז) ולאמרו אלמשה דבר אתה עמנו ונשמעה ולאידבר עמנו אלהים פונמות : (יז) ולאמר משה אלהים אלתיראו כי לבעבור נסות אתכם בא אלהים ובעבור תהיה יראתו עלפניכם לבלתי תחטאו : (יח) ויעמד העם מרחק ומשה נגש אלהערפל אשרשם האלהים : פ

17. דברים פרק ה

(ד) פנים בפנים דבר יקוק עמכם בהר מתוך האש : (ה) אנכי עמד בין יקוק ובניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יקוק כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר : ס

18. רד"צ הופמן שמות יט: יג

אפשר שתחילה ביקש ה' ליתן את כל המצוות הללו לישראל הוא עצמו, כעשרת הדברים הללו, וכי אחרי זה צריך היה להינתן סימן כזה שעל פיו יבואו כל ישראל על ההר. אך מכיוון שהעם נחרד ועמד מרחוק, במקום שקול זה לא היה נשמע, נצטוו משה אחרי מתן-תורה לקרוא אל ההר את נציגי העם – במקום העם כולו – כדי להשלים שם את כריתת הברית.

19. שמות פרק ג

(ב) וַיִּרְא מֵלֶאֱדָן יְקִיָּק אֱלֹהֵי בְלַבַּת אֲשֶׁר מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיִּרְא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בֹּעֵר בְּאֵשׁ ... (ה) וַיֹּאמֶר אֶל תְּקַרְב הַלֵּם שֶׁל נְעִלְיָד מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קִדְּשׁ הוּא :

20. שמות פרק יט

(י) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדְּשֵׁתֶם הַיּוֹם וּמָחָר וְכַבְּסוּ שְׂמֹלֵתְכֶם : (יא) וְהָיוּ נְכֻנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד ה' לְעִינֵי כָל הָעָם עַל הַר סִינַי : (יב) וְהִגַּבְלֹתָ אֶת הָעָם סָבִיב לְאֹמֶר הַשְּׂמֵרוֹ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקַצְהוּ כָּל הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוּמָת : (יג) לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִירֶה אִם בְּהִמָּה אִם אִישׁ לֹא יַחֲיֶה בְּמִשְׁךָ הַיִּבֵּל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר :

... (טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהִית הַבְּקָר וַיְהִי קִלְת וּבְרָקִים וַעֲנַן כְּבֹד עַל הָהָר וְקַל טָפַר חִזָּק מְאֹד וַיִּחַרְד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה : (יז) וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בַתְּחִתֵּית הָהָר : (יח) וְהָר סִינַי עָשָׂן כְּלוֹ מַפְנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו ה' בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כְּעֵשֶׂן הַכֶּבֶשׂוֹ וַיִּחַרְד כָּל הָהָר מְאֹד : (יט) וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחִזָּק מְאֹד מִשָּׁה דַבָּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל :

Exodus 3
(2) An angel of Hashem appeared to him in a flame of fire from the midst of the bush, and he saw, and behold, the bush was burning with fire... (5) He said, "Do not approach here. Remove your sandals from your feet, for the place upon which you are standing is holy ground."

Exodus 19
(10) Hashem said to Moshe, "Go to the people, and sanctify them today and tomorrow, and they shall wash their garments.
(11) And they shall be ready for the third day, because on the third day Hashem will come down before the eyes of all the people on Mount Sinai.
(12) You shall set a border for the people, all around, saying, 'Be careful not to go up the mountain or touch its edge; all who touch the mountain will surely be put to death.
(13) No hand shall touch him, but he shall surely be stoned or shot, be he animal or man, he shall not live. When the horn is drawn, they shall go up the mountain."

(16) On the third day, in the morning, there was thunder and lightning and a heavy cloud on the mountain, and the sound of a horn, very strong. And all the people in the camp trembled.
(17) Moshe brought the people out of the camp to meet God, and they stationed themselves at the bottom of the mountain.
(18) And all of Mount Sinai was smoking because Hashem had come down upon it in fire, and its smoke went up like the smoke of a furnace; and the whole mountain trembled greatly.
(19) The sound of the horn was growing exceedingly stronger and stronger. Moshe would speak and Hashem would reply with a voice.

21. יהושע פרק ה-ו

(יג) וַיְהִי בַּהִיּוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנֹגֵדוֹ ... (יד) וַיֹּאמֶר לֹא כִּי אֲנִי שָׂר צָבָא ה' עִתָּה בְּאֵתִי ... (טו) וַיֹּאמֶר שָׂר צָבָא ה' אֶל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל נְעִלְיָד מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קִדְּשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן :

(א) וַיִּרִיחוֹ סַגְרֵת וּמִסְגְּרֵת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִין יוֹצֵא וְאִין בָּא : (ב) וַיֹּאמֶר ה' אֶל יְהוֹשֻׁעַ רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת יְרִיחוֹ וְאֶת מְלָכָהּ גִּבּוֹרֵי הַחַיִּל : (ג) וְסַבַּתְּם אֶת הָעִיר כָּל אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה הַקִּיף אֶת הָעִיר פַּעַם אַחַת כֹּה תַעֲשֶׂה שֵׁשֶׁת יָמִים : (ד) וְשִׁבְעָה כְּהֻנִּים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לְפָנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִסָּבּוּ אֶת הָעִיר שִׁבְעַ פַּעְמִים וְהִכְהַנְיִם תִּקְעוּ בַשּׁוֹפְרוֹת : (ה) וְהָיָה בְּמִשְׁךָ בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל כְּשִׁמְעֶכֶם אֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר יָרִיעוּ כָּל הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחֲתֶיהָ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ נֹגֵדוֹ :

Yehoshua 5-6
(13) And it came to pass, when Joshua was by Jericho, that he lifted up his eyes and looked, and, behold, there stood a man opposite him... (14) And he said, "No, but I am captain of the host of Hashem; I have now come." ... (15) And the captain of Hashem's host said to Joshua, "Take off your shoe from off your foot; for the place where you stand is holy." And Joshua did so.

(1) Now Jericho was tightly shut up because of the Children of Israel; none went out, and none came in. (2) And Hashem said to Joshua, "See, I have given into your hand Jericho and its king, even the mighty men of valor. (3) And you shall encircle the city, all the men of war, going about the city once. Thus shall you do six days. (4) And seven priests shall bear seven rams' horns before the ark; and the seventh day you shall encircle the city seven times, and the priests shall blow with the horns. (5) And it shall be, that when they make a long blast with the ram's horn, and when you hear the sound of the horn, all the people shall shout with a great shout; and the wall of the city shall fall down flat, and the people shall go up, every man straight before him."